

Τα μοντέλα του Ουρανού και τα μοντέλα του κόσμου.

Συντάκτης ο π. Σπυρίδων Σκουτής.

Έχει και η Εκκλησία τα δικά της μοντέλα τα οποία έζησαν μέσα σε παλάτια και ανέσεις αλλά διαπίστωσαν ότι αποκλειστικά η κοσμική ομορφιά δεν οδηγεί πουθενά και επέλεξαν να στολιστούν για να αρέσουν όχι στον κόσμο αλλά στον εραστή του σύμπαντος κόσμου. Γιατί όταν τελικά γνωρίσεις τον Χριστό η οπτική που έχεις για όλα τα πράγματα του κόσμου αλλάζει. Είναι ένα βίωμα που δεν εξηγείται με λόγια αλλά βιώνεται με την καρδιά. Αυτές οι γυναίκες λοιπόν, επέλεξαν να δώσουν στην ύπαρξη τους μια ομορφιά που οράται όχι μόνο με τον γήινο οφθαλμό αλλά και με τα μάτια της καρδιάς. Μια ομορφιά που δεν ακτινοβολεί σε κτιστούς καθρέφτες και σε φλας φωτογράφων αλλά ακτινοβολεί μέσα στους αιώνες και μάλιστα θεραπευτικά για κάθε άνθρωπο. Τέτοια είναι η ομορφιά των Αγίων. Όπου το σωματικό κάλλος δεν εμπόδισε το στόλισμα της ψυχής.

Η ομορφιά του σώματος αν δεν συνοδεύεται με την ομορφιά της ψυχής τότε μυρίζει δυσωδία ακόμα και αν η γυναίκα αυτή έχει χρησιμοποιήσει όλα τα καλλυντικά και έχει κάνει πλαστικές για τις οποίες έχει αξιοποιηθεί όλη η επιστημονική γνώση της σημερινής εποχής.

Για αυτό μας «ελκύουν» πνευματικά οι Άγιοι και οι Αγίες ακόμα και όταν βρίσκονται σε λασπόνερα μέσα στις σπηλιές. Μας ελκύει και μας

καλεί μια ομορφιά και δεν μπορείς να απαντήσεις γιατί και πως, αλλά ακολουθείς και ερωτεύεσαι πνευματικά αυτό το πρόσωπο.

Μια σταγόνα αρώματος τέτοιας ευωδίας μπορούμε να βιώσουμε στον κτιστό κόσμο όταν τελικά γνωρίσουμε τον άνθρωπο της ζωής μας. Τον ερωτευόμαστε και μας καλεί κάτι σε αυτό το πρόσωπο που δεν μπορούμε να το περιγράψουμε με λέξεις κανενός λεξικού του κόσμου. Είναι αυτό το «Κάτι» ...Είναι δηλαδή το κομμάτι του Θεού σε αυτόν τον άνθρωπο που ταιριάζει με το δικό μας κομμάτι που έχουμε μέσα μας. Ένα σπασμένο διαμάντι συναντάει το άλλο του μισό και ολοκληρώνεται σε ένα σώμα. Είναι το κομμάτι από το διαμάντι που λείπει από το στέμμα του ουρανού.

Οι Αγίες της Εκκλησίας είναι τέκνα του κόσμου αλλά έγινε η ζωή τους προετοιμασία για τον ουράνιο κόσμο. Δεν αρνήθηκαν τον κόσμο, αλλά την ψευτιά αυτού του κόσμου και έτσι επέλεξαν την ομορφιά του ουρανού.

Ο Στάρετς Σαμψών Σίβερς, ένας μεγάλος σύγχρονος ομολογητής της Ρωσίας, επισημαίνει: «Δεν υπάρχουν άσχημες κοπέλες. Μία κοπέλα που πραγματικά αγαπά τον Θεό φαντάζει όμορφη έστω κι αν ακόμα έχει πρόσωπο αλόγου». Σε ένα ανάλογο ύφος ο πατήρ Γεώργιος Σαβέλσκι, βιογράφος του αγίου Ιωάννου της Κροστάνδης, αναφέρει: «Ο άγιος είχε ένα συνηθισμένο πρόσωπο. Όμως η χάρη του Θεού που κατοικούσε μέσα του τον ομόρφυνε και τον έκανε να φαντάζει σαν επίγειος άγγελος».

Ας δώσουμε λοιπόν στις νέες κοπέλες αυτό που χρειάζονται. Όχι επίγεια στολίδια και ψεύτικα πρότυπα αλλά ουράνια πρότυπα. Οι κοπέλες πολλές φορές στεναχωριούνται και παλεύουν με χίλιους τρόπους να αρέσουν εξωτερικά στον κόσμο. Την αποκλειστική όμως ομορφιά την τρώει ο θάνατος της φθοράς ενώ ο στολισμός της ψυχής παραμένει αναλλοίωτος και λάμπει πάντοτε. Να μην αμελούμε το σώμα και ιδιαίτερα την υγεία αυτού αλλά να στολίσουμε την ψυχή μας και τότε θα λάμψει και το σώμα με την ομορφιά που δίνει η Χάρις του Παναγίου Πνεύματος. Μια ομορφιά που δεν ελκύει μόνο τους ανθρώπους αλλά η γυναίκα γίνεται εκλεκτή προσκεκλημένη από τον Νυμφίο Χριστό στο Ουράνιο Παλάτι του παραδείσου.